

ΑΠΟΦΑΣΗ ΑΡΙΘΜ 144/Π/2000

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΣΕ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Συνεδρίασε στην αίθουσα 611 του Υπουργείου Ανάπτυξης (Γ.Γ. Εμπορίου) την 13η Ιανουαρίου 2000, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10.00 π.μ., με την εξής σύνθεση:

Πρόεδρος: Σταύρος Αργυρόπουλος

Μέλη: Νικόλαος Στυλιανάκης,

Βλάσιος Ασημακόπουλος

Αντώνης Μέγγουλης, κωλυομένου του τακτικού κ. Κων/νου Ηλιόπουλου

Χαρίσιος Ταγαράς

Παναγιώτης Ματζουράνης, κωλυομένου του τακτικού κ. Χαρίλαου Χάρακα,

Λεωνίδα Νικολούζος

Μελίνα Μουζουράκη,

Ιωάννης Κατσουλάκος

Γραμματέας: Αικατερίνη Τριβέλη, κωλυομένης της τακτικής κας Αλεξάνδρας-Μαρίας Ταραμπίκου

Θέμα της συνεδρίασης ήταν η κοινή καταγγελία των εμπόρων 1) Φωτίου Τσάμη, 2) Σταύρου Ηλιόπουλου και 3) Δημήτριου Μπουτιέρου κατά της εταιρίας «ΚΑΠΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΡΕΛΙΑ ΑΕ», για παράβαση του άρθρου 2α του ν. 703/77, όπως ισχύει.

Κατά την συνεδρίαση παρέστησαν οι αιτούντες κκ. Τσάμης Φώτιος, Ηλιόπουλος Σταύρος και Μπουτιέρος Δημήτριος δια του πληρεξουσίου δικηγόρου τους κ. Χαράλαμπο Καλαφάτη και η καταγγελλόμενη εταιρεία ΚΑΠΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΡΕΛΙΑ Α.Ε δια των πληρεξουσίων δικηγόρων της κ Νικόλαο Γεωργακόπουλο και κ. Βασίλειο Αντωνόπουλο.

Στη συνέχεια, το λόγο έλαβε η Γενική Εισηγήτρια κα Σοφία Καμπερίδου, η οποία, επικουρούμενη από τον υπάλληλο της Γραμματείας κ. Πέτρο Κανινή, ανέπτυξε τη γραπτή εισήγηση της Υπηρεσίας, επί της υποθέσεως και πρότεινε 1) Να υποχρεωθεί η καταγγελλόμενη εταιρεία να παύσει την παράβαση του άρθρου 2α του ν.703/77, όπως ισχύει 2) Να επιβληθεί πρόστιμο στην καταγγελλόμενη εταιρεία για την παραπάνω παράβαση και γ) Να υποχρεωθεί η καταγγελλόμενη εταιρεία για χρονικό διάστημα ενός έτους από τη δημοσίευση της απόφασης, να πωλεί και παραδίνει τα τσιγάρα και λοιπά προϊόντα καπνού που παράγει, εισάγει και αντιπροσωπεύει σε καθένα από τους καταγγέλοντες με τους ίδιους όρους του αντιπροσώπου της.

Στην συνέχεια έλαβαν το λόγο, τόσο οι καταγγέλοντες, όσο και η καταγγελλόμενη, ανέπτυξαν τις θέσεις αυτών, έδωσαν διευκρινήσεις, πληροφορίες και εξηγήσεις σε ερωτήσεις που τους υπέβαλαν ο Πρόεδρος και τα Μέλη της Επιτροπής και ζήτησαν από την Επιτροπή, οι μεν καταγγέλοντες την παραδοχή της καταγγελίας τους, η δε καταγγελλόμενη την απόρριψη αυτής, αναφερόμενοι και στα υπομνήματα που θα καταθέσουν. Ο Πρόεδρος της Επιτροπής έδωσε προθεσμία μέχρι τις 21.1.2000 στα ενδιαφερόμενα μέρη να καταθέσουν τα υπομνήματά τους.

Η Επιτροπή Ανταγωνισμού συνήλθε σε διάσκεψη την 24 Φεβρουαρίου 2000, ημέρα Πέμπτη και ώρα 11.00 π.μ. στο Γραφείο του Προέδρου της Επιτροπής, κατά την οποία, αφού έλαβε υπόψη τα στοιχεία του σχετικού φακέλου, την εισήγηση της Γραμματείας, τις απόψεις που διετύπωσαν, εγγράφως και προφορικά, οι αιτούντες και η καταγγελλόμενη κατά την ακροαματική διαδικασία και τα υπομνήματα που αυτοί υπέβαλαν,

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΩΣ ΕΞΗΣ

Οι καταγγέλοντες έμποροι, επικαλούμενοι παράβαση του άρθρου 2^α του ν. 703/77, όπως ισχύει, υπέβαλαν προς την Επιτροπή Ανταγωνισμού, κοινή καταγγελία, σύμφωνα με τις οποίες η «ΚΑΠΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΡΕΛΙΑ ΑΕ», αρνείτο να τους πωλήσει τα προϊόντα της.

Η καταγγελλόμενη εταιρία. είναι παραγωγός τσιγάρων, είτε σαν δικαιούχος σήματος είτε κατόπιν συμφωνίας εκμετάλλευσης σήματος. Η εταιρία παράγει και διακινεί σημαντικό αριθμό επώνυμων προϊόντων.

Τα εν λόγω προϊόντα, προωθεί στην αγορά, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, μέσω των αναγνωρισμένων από τις καπνοβιομηχανίες πρατηριούχων στις πόλεις Αθήνα, Πειραιά, Πάτρα και Θεσσαλονίκη, ενώ στην υπόλοιπη επικράτεια, η διάθεση των προϊόντων γίνεται μέσω των τοπικών διανομέων – αντιπροσώπων.

Η εμπορική συνεργασία της καταγγελλόμενης με τους καταγγέλοντες ισχύει για δεκαετίες, καθώς αυτοί διατηρούν, ο πρώτος στην Μεσσηνή Μεσσηνίας, οι δεύτερος και τρίτος στην Καλαμάτα, ατομικές επιχειρήσεις χονδρικής πώλησης τσιγάρων, πούρων και λοιπών συναφών προϊόντων καπνού, τα οποία προμηθεύοντας, εκτός των άλλων και από την καταγγελλόμενη.

Οι εν λόγω διανομείς, δυνάμει σχέσεως εμπορικής αντιπροσωπείας με την καταγγελλόμενη, προωθούσαν στους λιανοπωλητές της περιοχής τα τσιγάρα και συναφή προϊόντα καπνού που η καταγγελλόμενη παράγει, εισάγει, αντιπροσωπεύει και εμπορεύεται, όπως Φίλτρο Καρέλια, Χρυσή Κασετίνα Καρέλια, REX. KARELIA LIGHTS, CAMEL, MORE, SLIM, REX ULTRA κλπ.

Με βάση τους ισχυρισμούς των καταγγελλόντων, παρόλο που η συνεργασία τους με την καταγγελλόμενη ήταν άψογη, η καταγγελλόμενη τελείως αιφνιδιαστικά διέκοψε την μακροχρόνια συνεργασία, αρνούμενη έκτοτε παρά τις επανειλημμένες οχλήσεις, προσκλήσεις και διαμαρτυρίες τους να τους προμηθεύσει τα προϊόντα της, παρά το γεγονός ότι οι καταγγέλοντες προσφέρθηκαν να πληρώσουν σε μετρητά την αξία τους. Η διακοπή της συνεργασίας κοινοποιήθηκε στους τρεις εμπόρους την 26-11-1996 με έναρξη ισχύος την 3-12-1996. Οι καταγγέλοντες ζητούν να γίνει δεκτή η κοινή καταγγελία τους. Να υποχρεωθεί η καταγγελλόμενη να παύσει να παραβιάζει τον νόμο και να παραλείπει κάθε μελλοντική παράβαση και να τους πωλεί και παραδίδει τα προϊόντα που παράγει, εισάγει, αντιπροσωπεύει και εμπορεύεται.

Η Επιτροπή Ανταγωνισμού έκανε δεκτές τις αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων των ανωτέρω εμπόρων και υποχρέωσε την καταγγελλόμενη για ένα έτος από την δημοσίευση της απόφασης της (ΕΑ 100/98) να πωλεί και να παραδίδει στους συγκεκριμένους διανομείς στις αποθήκες του εργοστασίου της στην Καλαμάτα, τσιγάρα και λοιπά προϊόντα καπνού που παράγει, εισάγει και αντιπροσωπεύει, μετά από παραγγελία που θα της επιδίδουν τρεις ημέρες πριν, με ταυτόχρονη εξόφληση του τιμήματος, ενώ παράλληλα απειλούσε με πρόστιμο 150.000 δρχ. για κάθε ημέρα συμμόρφωσης.

Η καταγγελλόμενη, μη συμμορφούμενη με την ως άνω απόφαση, αρνήθηκε να πωλήσει προϊόντα της στους καταγγέλοντες, τους οποίους παρέπεμπε στον νέο αντιπρόσωπό της στην Καλαμάτα. Έτσι, ύστερα από νέα καταγγελία των εμπόρων, η Επιτροπή Ανταγωνισμού θεώρησε ότι η καταγγελλόμενη δεν συμμορφώθηκε προς την απόφασή της 100/98, αρνούμενη μετά την δημοσίευση αυτής και για χρονικό διάστημα 55 ημερών, από την υποβολή από τον καθένα από τους καταγγέλοντες σχετικών παραγγελιών, να πωλήσει προς αυτούς τις αιτηθείσες ποσότητες τσιγάρων και λοιπών προϊόντων καπνού με το ίδιο έως τότε τίμημα.

Το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών (Απόφ. 644/1999) έκανε δεκτή την προσφυγή της καταγγελλόμενης, επειδή, λόγω της καθυστέρησης υποβολής της σχετικής αίτησης, δεν συνέτρεχε επείγουσα περίπτωση προς αποτροπή άμεσα επικείμενου κινδύνου ανεπανόρθωτης βλάβης των αιτούντων.

Οι καταγγέλοντες έμποροι επί δεκαετίες προμηθεύονταν τα προϊόντα της καταγγελλόμενης με έκπτωση (περίπου 40%) επί της λιανικής τιμής μετά την αφαίρεση του φόρου και προωθούσαν στους λιανοπωλητές της περιοχής τους τα τσιγάρα και συναφής προϊόντα αυτής. Το παρεχόμενο ποσοστό έκπτωσης από την εταιρία στον διανομέα αποτελεί το περιθώριο κέρδους του διανομέα και του λιανοπωλητή και η κατανομή του περιθωρίου κέρδους μεταξύ των δύο είναι θέμα συμφωνίας.

Οι κύκλοι εργασιών των καταγγελλόντων, κατά την περίοδο 1995-1998 κυμάνθηκαν ως εξής:
Α) Τσάμης Φώτιος : 1.038.977.923 το 1995, 585.307.928 το 1996, 762.676.242 το 1997,

929.242.004 το 1998 και 658.406.715 έως 31-8-1999. Σημειώνεται ότι ο κ. Τσάμης διακινούσε και άλλες μάρκες τσιγάρων καθώς και ζαχαρώδη προϊόντα. Οι πωλήσεις σε τσιγάρα «ΚΑΡΕΛΙΑ» ανέρχονταν περίπου στο 35% του κύκλου εργασιών του. Β) Ηλιόπουλος Σταύρος : 471.028.104 το 1995 και 354.067.588 το 1996. Τα προϊόντα της καταγγέλουσας αντιπροσώπευαν το 70% του κύκλου εργασιών της επιχείρησης του κ. Ηλιόπουλου ενώ το υπόλοιπο αφορούσε πωλήσεις ζαχαρωδών προϊόντων (μόνο το 1995) και τσιγάρων άλλων εταιρειών. Ο εν λόγω έμπορος ανέστειλε τις εργασίες της επιχείρησής του την 1/1/97. Γ) Μπουτιέρος Δημήτριος : 716.185.999 το 1995, 560.046.688 το 1996, 47.739.708 το 1997 και 36.991.010 το 1998. Τα προϊόντα της καταγγέλουσας αντιπροσώπευαν περίπου το 70% του κύκλου εργασιών της παραπάνω επιχείρησης ενώ το υπόλοιπο αφορούσε πωλήσεις τσιγάρων άλλων εταιρειών καθώς και πωλήσεις ζαχαρωδών προϊόντων. Ο εν λόγω έμπορος ανέστειλε και αυτός τις εργασίες της επιχείρησής του την 4/9/98.

Εκ των ως άνω συνάγεται ότι οι κύκλοι εργασιών και των τριών εμπόρων κινήθηκαν πτωτικά από το 1995 και εφεξής, οπότε και αντιμετώπισαν τις συνέπειες από την καταγγελία των συμβάσεών τους από την καταγγελλόμενη, καθώς τα προϊόντα αυτής αντιπροσώπευαν σημαντικό τμήμα του συνολικού κύκλου εργασιών τους.

Η καταγγελλόμενη προχώρησε στις πιο πάνω ενέργειες, υλοποιώντας απόφασή της να μεταβάλει, μόνο στον νομό Μεσσηνίας περιλαμβανομένης και της πόλεως της Καλαμάτας, το σύστημα διανομής των προϊόντων της, αναθέτοντας την διάθεση αυτών σε αντιπρόσωπο και συγκεκριμένα στον εδρεύοντα στην Καλαμάτα έμπορο Γ. Ανδρούτσο.

Για το λόγο αυτό, η καταγγελλόμενη διέκοψε την μακροχρόνια συνεργασία της με τους καταγγέλοντες από 3-12-1996 ενημερώνοντας τους σχετικά μόλις την 26-11-1996, παραπέμποντάς τους για την περαιτέρω προμήθεια των προϊόντων της στον ως άνω Γ. Ανδρούτσο. Όμως, ο εν λόγω αντιπρόσωπος αρνήθηκε να προμηθεύσει τα προϊόντα της καθής προς τους καταγγέλοντες με τους όρους που αυτοί προμηθεύονταν επί χρόνια από την καταγγελλόμενη.

Η σχετική αγορά προϊόντων περιλαμβάνει το σύνολο των προϊόντων που θεωρούνται από τον καταναλωτή εναλλάξιμα ή δυνάμενα να υποκατασταθούν μεταξύ τους λόγω των χαρακτηριστικών τους, των τιμών τους και σκοπούμενης χρήσης τους.

Στην συγκεκριμένη περίπτωση ως σχετική αγορά θεωρείται η αγορά των βιομηχανοποιημένων καπνών που διακρίνεται στις παρακάτω επί μέρους αγορές : α) των τσιγάρων, β) των πούρων και σιγαρίλλος και γ) του καπνού που προορίζεται για την κατασκευή χειροποίητων (στριφτών) τσιγάρων.

Η Καπνοβιομηχανία «ΚΑΡΕΛΙΑ» κατέχει στην αγορά του ελληνικού τσιγάρου ποσοστό 8,97%, ενώ στην αγορά των τσιγάρων αμερικάνικου τύπου ποσοστό 7,16 %. Το συνολικό

ποσοστό είναι δηλαδή 16,13%. Σε απόσταση από αυτή βρίσκεται η ανταγωνίστρια εταιρεία «ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ» με ποσοστό 13,97% στα ελληνικά τσιγάρα και 24,75% στα αμερικάνικα, δηλαδή συνολικό ποσοστό 38,72%. Οι άλλες καπνοβιομηχανίες παρουσιάζουν τα εξής μερίδια: ROTHMANS 14,38%, ΣΕΚΑΠ 9,19%, ΡΕΕΜΤΣΜΑ 4,34%, GALLAHER 4,33%, BAT-B&W 2,40%, ΚΕΡΑΝΗΣ 2,27%, SCANDINAVIAN TOBACCO 2,19%, ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ 0,86%, AUSTRIA TABAKWERKE 0,50% και SEITA 0,61%.

Σημειώνεται ότι τα παραπάνω στοιχεία αναφέρονται μόνο στη σχετική αγορά των τσιγάρων.

Σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 2^α του ν. 703/77, όπως ισχύει «απαγορεύεται η καταχρηστική εκμετάλλευση από μία ή περισσότερες επιχειρήσεις της σχέσης οικονομικής εξάρτησης, στην οποία βρίσκεται προς αυτήν ή αυτές μία επιχείρηση, που κατέχει θέση πελάτη ή προμηθευτή τους ακόμη και ως προς ένα ορισμένο είδος προϊόντων ή υπηρεσιών και δεν διαθέτει ισοδύναμη εναλλακτική λύση. Η καταχρηστική αυτή εκμετάλλευση της σχέσης οικονομικής εξάρτησης μπορεί να συνίσταται ιδίως στην επιβολή αυθαίρετων όρων συναλλαγής, στην εφαρμογή διακριτικής μεταχείρισης ή στην αιφνίδια και αδικαιολόγητη διακοπή μακροχρόνιων εμπορικών σχέσεων.

Για την υπαγωγή στην απαγόρευση του άρθρου 2^α με την έννοια της αιφνίδιας και αδικαιολόγητης διακοπής μακροχρόνιων εμπορικών σχέσεων θα πρέπει:

- Να υπάρχει σχέση οικονομικής εξάρτησης μιας επιχείρησης από άλλη ή άλλες επιχειρήσεις, από τις οποίες προμηθεύεται ένα ορισμένο είδος προϊόντων ή υπηρεσιών.
- Η επιχείρηση αυτή να μην διαθέτει ισοδύναμη εναλλακτική λύση, με την έννοια ότι δεν προσφέρονται καθόλου τέτοιες λύσεις ή οι προσφερόμενες συνδέονται με σοβαρά μειονεκτήματα, δηλαδή δεν μπορεί να προμηθευτεί τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες από άλλη πηγή ή εάν μπορεί, όχι με τους ίδιους αλλά με δυσμενέστερους όρους, που θα έχουν ως αποτέλεσμα την περιέλευση της εξαρτώμενης επιχείρησης σε δυσμενή έναντι των ανταγωνιστών της θέση, αφού μειώνεται έτσι σημαντικά η ικανότητά της να αντεπεξέλθει στον ελεύθερο ανταγωνισμό, πράγμα που μπορεί να την οδηγήσει ακόμη και σε αδυναμία να συνεχίσει την λειτουργία της.
- Η επιχείρηση από την οποία εξαρτώνται οι άλλες, να προβαίνει σε καταχρηστική εκμετάλλευση της εν λόγω εξάρτησης, δηλαδή να εκμεταλλεύεται την ισχύ, που της δίνει η αδυναμία της εξαρτημένης, να διαθέτει άλλη ισοδύναμη εναλλακτική λύση, σύμφωνα με τα πιο πάνω, με μέσα και πρακτικές που έχουν ως τελικό αποτέλεσμα να βλάψουν την ανταγωνιστικότητα της τελευταίας.

Η απαγόρευση του άρθρου 2^α δεν επιδιώκει να επιβάλλει την διαιώνιση συμβατικών σχέσεων, αλλά αποσκοπεί στην εξασφάλιση μιας εύλογης προθεσμίας μέσα στην οποία η εξαρτημένη επιχείρηση θα μπορέσει να απόσβεση σημαντικό μέρος των επενδύσεων, στις

οποίες υποβλήθηκε, εξαιτίας της συγκεκριμένης εμπορικής συνεργασίας και να προσαρμοστεί στα νέα δεδομένα.

Αν και είναι γενικά δεκτό ότι ο προμηθευτής έχει το δικαίωμα να επιλέγει ή να τροποποιεί το σύστημα διανομής των προϊόντων του, προκειμένου να βελτιώσει την θέση του στον ανταγωνισμό, στην εν λόγω υπόθεση η καταγγελλόμενη καταχρηστικά έδωσε, μετά την καταγγελία της, ελάχιστο περιθώριο χρόνου –μόλις μίας εβδομάδας- στους τρεις Μεσσήνιους χονδρεμπόρους, με τους οποίους συνεργαζόταν επί δεκαετίες, ενώ θα μπορούσε να τους χορηγήσει χρονικό περιθώριο τουλάχιστον έξι (6) μηνών χωρίς προφανή ζημία της.

Βάσει των ως άνω, είναι σαφές ότι δεν κατέστη δυνατό να προσαρμοστούν αυτοί στα νέα δεδομένα και αυτό είχε ως αποτέλεσμα να απωλέσουν την πελατεία τους. Οι καταγγέλοντες, επί πολλά χρόνια, είχαν συνδέσει την όλη λειτουργία της επιχείρησής τους με τα συγκεκριμένα προϊόντα –και άρα ήταν εξαρτημένοι από αυτά- καθώς τα εν λόγω προϊόντα έχουν και την μεγαλύτερη ζήτηση στην περιοχή, λόγω του γεγονότος ότι η καταγγελλόμενη είναι τοπική βιομηχανία και τα αγαθά, που αυτή παράγει και εμπορεύεται, είναι ιδιαίτερα δημοφιλή στην περιοχή, αφού διαθέτουν και το κριτήριο των παραγόμενων στην περιοχή.

Παράλληλα, η εναλλακτική λύση που η καταγγελλόμενη άφησε στους καταγγέλοντες δεν είναι συμφέρουσα για αυτούς, δεδομένου ότι η ο νέος αντιπρόσωπος της καταγγελλόμενης, τους διαθέτει τα προϊόντα σε αυξημένες τιμές και άρα αφήνεται πολύ μικρότερο περιθώριο κέρδους, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να διατηρήσουν τους λιανοπωλητές πελάτες τους.

Ως εκ τούτου, αποδεικνύεται ότι από την ως άνω συμπεριφορά της καταγγελλόμενης, οι αιτούντες περιήλθαν σε οριστική αδυναμία να ανταγωνισθούν τους λοιπούς μεταπωλητές ομοειδών προϊόντων και μη διαθέτοντας άμεσα εναλλακτική λύση, κλονίστηκε η οικονομική τους θέση, με αποτέλεσμα να αναστείλουν την λειτουργία των επιχειρήσεών τους, ο δεύτερος των αιτούντων από 1-1-1997 και ο τρίτος των αιτούντων από 4-9-1998, μόνο δε του πρώτου εξακολουθεί να λειτουργεί η επιχείρηση, αλλά με μειωμένο κύκλο εργασιών, οπότε και η δική του επιχείρηση θεωρείται ότι στο μέλλον μπορεί να αντιμετωπίσει προβλήματα δυσλειτουργίας.

Επομένως, η συμπεριφορά της καταγγελλόμενης συνιστά κατάχρηση της δημιουργηθείσας οικονομικής εξάρτησης των αιτούντων από αυτήν και άρα πρέπει να γίνει δεκτή η καταγγελία τους.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται την από 15-9-1998 (αρ. Πρωτ. 1335) κοινή καταγγελία των καταγγελλόντων Φωτίου Τσάμη, Σταύρου Ηλιόπουλου και Δημητρίου Μπουτιέρου κατά της εταιρίας «ΚΑΠΙΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΡΕΛΙΑ Α.Ε.».».

Υποχρεώνει την καταγγελλόμενη εταιρία να παύσει την παράβαση του άρθρου 2^α του ν. 703/77, όπως ισχύει και να πωλεί και παραδίδει τα προϊόντα καπνού που εισάγει, παράγει και

αντιπροσωπεύει στους αιτούντες, με τους αυτούς όρους που προμηθεύει τον αντιπρόσωπό της, στην περιοχή Μεσσηνίας.

Επιβάλλει στην καταγγελλόμενη πρόστιμο ενός εκατομμυρίου (1.000.000) δραχμών για παράβαση του άρθρου 2α ν. 703/1977, όπως ισχύει.

Η απόφαση εκδόθηκε την 16.5.2000

Η παρούσα απόφαση να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ο Συντάκτης της απόφασης

Ο Πρόεδρος

α.α.

Α. Μέγγουλης

Ο Αναπλ. Πρόεδρος

Νικόλαος Τέλλης

Η Γραμματέας

Α. Τριβέλη